

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 15 0 У 001643 14 Увп
Бања Лука, 18.02.2016. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу судија Смиљане Мрше предсједника вијећа, Страхине Ђурковића и Едине Чупељић, чланова вијећа уз судјеловање Сање Орашчанин као записничара, у управном спору по тужби Р. К. из И. С., ул. ... број ... (у даљем тексту: тужилац), против рјешења број 15.03-362-225/12 од 13.12.2012. године туженог Министарства за ... РС, у предмету издавања локацијски услова М. Р. из Н., одлучујући о захтјеву тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Требињу број 15 0 У 001643 13 У од 26.6.2013. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 18.02.2016. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба против оспореног акта, ближе означеног у уводу ове пресуде, којим је поништен закључак урбанистичко-грађевинског инспектора Општине Н. број 06-362-48/06 од 20.9.2012. године, којим је одбачена као недопуштена жалба тужиоца изјављена против локацијских услова број 06-364-30/11 од 01.3.2012. године издатих М. Р. и предмет достављен Одјељењу за ... Општине Н. на одлучивање по жалби.

Одбијање тужбе је образложено разлозима да је оспореним актом правилно поништен закључак урбанистичко-грађевинског инспектора којим је одбачена жалба тужиоца као недопуштена, јер је урбанистичко-грађевински инспектор требао жалбу доставити Одјељењу за ... Општине Н. које је и донијело локацијске услове, те да је неосновано позивање тужиоца на члан 37. Упутства о форми, садржају и начину издавања локацијских услова („Службени гласник Републике Српске“, број 91/10, у даљем тексту: Упутство), јер из наведене одредбе не произлази да се урбанистичко-грађевинској инспекцији може поднијети жалба као процесно-правни акт у управном поступку, већ само да се странка може обратити наведеној инспекцији за заштиту права.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев) тужилац оспорава њену законитост због повреде „процесних“ права. Истиче да му као странци није пружена могућност да учествује у поступку, јер урбанистичко-грађевински инспектор није ни донио

одлуку по његовом захтјеву који је поднио на основу члана 37. Упутства, већ је само доставио допис назван „одговор“; да је он свој захтјев формулисао у складу са чланом 52. и 55. Закона о општем управном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 13/02, 87/07 и 50/10, у даљем тексту: ЗОУП), који прописује какав поднесак мора бити и шта све треба садржавати; да он није поднио жалбу, па је становиште туженог да је тужилац поднио жалбу, а које становиште прихвата и нижестепени суд, посве погрешно; да и тужени и нижестепени суд захтјев тужиоца цијене контрадикторно, прво, као захтјев за заштиту права (везано за одговор урбанистичко-грађевинског инспектора), а затим, као жалбу (везано за закључак инспектора од 20.9.2012. године), па су тиме учињене повреде поступка које су условиле повреду материјалног права. Предлаже да Врховни суд захтјев уважи и побијану пресуду укине.

У одговору на захтјев тужени остаје код разлога датих у образложењу оспореног акта и предлаже да се захтјев одбије.

Размотривши захтјев, побијану пресуду, одговор туженог, те остале прилоге у списима предмета, на основу одредбе члана 39. Закона о управним споровима („Службени гласник Републике Српске“, број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС), овај суд је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Из података списка произлази да је Одјељење за ... Општине Н. издало М. Р. локацијске услове број 06/364-30/11 од 01.3.2012. године за легализацију радова на постојећем економском објекту (штали). Против локацијских услова тужилац је 9.7.2012. године поднио захтјев за заштиту права у смислу члана 37. Упутства, наводећи да је инвеститор извео радове супротно датим урбанистичким условима из 2006. године, па да се нису могли издати локацијски услови, јер изведени радови излазе из оквира вертикалних и хоризонталних габарита; да инвеститор није власник, ни корисник земљишта, нити објеката изграђених на том земљишту, па предлаже да се наведене неправилности отклоне у најкраћем року. Урбанистичко-грађевински инспектор је поводом представке тужиоца обавио увиђај на лицу мјеста и извршио увид у урбанистичку документацију, те именованом 30.7.2012. године доставио одговор у којем га обавјештава да је извршио провјеру навода и констатовао да су локацијски услови издати у свему сагласно одредби члана 78. став 1. тачка а) Закона о уређењу простора („Службени гласник Републике Српске“, број 55/10) и да није имао разлога да наређује било какве мјере, те да сматра да је предмет окончан. Тужилац је туженом 23.8.2012. године поднио жалбу коју је урбанистичко-грађевински инспектор закључком број 06-362-48/06 од 20.9.2012. године одбацио као недопуштену. Против тог закључка тужилац је изјавио жалбу коју је тужени оспореним актом уважио, поништио закључак и предмет доставио Одјељењу за ... Општине Н. на надлежно одлучивање. Побијаном пресудом је тужба одбијена и оснажен оспорени акт.

Правилно је побијаном пресудом тужба одбијена, јер ће се у управном поступку одлучивати о жалби тужиоца против локацијских услова, коју је тужилац неспорно поднио, па је неосновано његово истицање у току поступка да није поднио жалбу.

Не стоје наводи из захтјева да су поступањем урбанистичко-грађевинског инспектора почињене повреде поступка зато што тужиоцу није омогућено учешће у поступку, јер тужилац у поступку инспекцијског надзора нема својство странке, будући да је инспекцијски поступак управни поступак који се покреће по службеној дужности, а не на захтјев странке, због чега иницијатива (представка) за покретање поступка инспекцијског надзора нема карактер захтјева, а њен подносилац нема својство странке у смислу ЗОУП. Право подносиоца иницијативе (представке) да буде обавјештен о поднијетој иницијативи (представци) може се остварити једино преко органа који врши надзор над радом тог инспекцијског органа, а не изјављивањем правних средстава које има странка у управном поступку.

Из чињеничног утврђења произлази да је тужилац изјавио жалбу против локацијских услова, па ће надлежни орган одлучити о основаности његове жалбе у складу са одредбама члана 52. и 53. Закона и тачке 27.1, 27.2, 33, 33.1 и 33.2 Упутства у вези члана 38. ЗОУП у којем поступку ће тужилац моћи да брани своја права и правни интерес будући да је сусјед са М. Р. којој су издати наведени локацијски услови, па не стоје наводи из захтјева да су побијаном пресудом учињене повреде одредаба поступка и повреде материјалног права.

Код таквог стања ствари, по оцјени овог (Врховног) суда, у побијаној пресуди није остварен ниједан разлог њене незаконитости из одредбе члана 35. став 2. ЗУС, па се захтјев тужиоца, на основу одредбе члана 40. став 1. тог закона, одбија као неоснован.

Записничар
Сања Орашчанин

Предсједник вијећа
Смиљана Мрша

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић